Algú sap per què es regalen llibres per Sant Jordi?

Totes i tots sabem perfectament que per Sant Jordi es regalen roses i llibres. I qui més qui menys sap per què és tradició regalar roses: diu la llegenda que quan el cavaller Sant Jordi va matar el drac, de la sang va créixer una rosa vermella. El cavaller, la va collir i la va regalar a la princesa. Fins aquí tots estem d'acord, oi?

Però... i, els llibres, d'on surten? Que potser el drac llegia una estoneta abans d'anar a dormir? O potser el cavaller feia de bibliotecari els caps de setmana? O era la princesa, que escrivia novel·les policíaques en comptes de brodar?

Res de tot això! Resulta que el 23 d'abril coincideixen dues festes: la diada de Sant Jordi i el Dia del llibre. I per què existeix un dia pel llibre i, en canvi, no se celebra el Dia dels Espàrrecs o el Dia de l'Olla de Pressió? O el Dia de les Sandàlies amb Sivella? Doncs perquè a un escriptor i editor valencià que es deia Vicent Clavel se li va acudir, fa més de setanta anys, que seria una bona manera de difondre els llibres i la lectura.

I rumiant rumiant quin seria el millor dia de l'any per a fer la celebració, van triar el dia del naixement d'un geni de la literatura: Miguel de Cervantes, l'autor de *Don Quijote de la Mancha*. Aquest bon senyor havia nascut un 7 d'octubre i les primeres festes del llibre es van fer en plena tardor. Però com que amb fred i vent no ve gaire de gust passejar i mirar paradetes de llibres, la festa no tenia èxit. Aleshores van buscar una altra solució: commemorar el dia de la mort de l'escriptor, que és justament el 23 d'abril!

I no us cregueu que el Dia del Llibre tan sols se celebra a Catalunya. L'any 1995, embadalits per la festassa que organitzem pels carrers, la Unesco va declarar el 23 d'abril Dia Mundial del Llibre i dels Drets d'Autor. Poca broma! I una altra coincidència: William Shakespeare, l'escriptor anglès més famós de tots els temps, també va morir un 23 d'abril.

O sigui, que la princesa brodava, el cavaller batallava i el drac treia fum pels queixals, com mana la tradició. I els llibres, a banda. El que ningú no sap és que el dia 23 d'abril jo celebro la meva diada particular: el Dia de la Vagància Absoluta. Agafo un llibre, m'ajec sota un pi i... Apa-siau!